

Ve své bakalářské práci jsem se pokusila zhodnotit služby poskytované nestátní neziskovou organizací Fond ohrožených dětí dětem, které se ocitnou v obtížné životní situaci a vyžadují tak okamžitou pomoc. Konkrétně jsem se zaměřila na projekt Klokánek, který má přímo status zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc.

Pro lepší orientaci v daném tématu jsem nejprve vyložila nejdůležitější pojmy s tímto spojené, pro nespornou závažnost syndromu CAN jsem se podrobně věnovala právě tomuto jevu. Ve druhé části práce jsem nastínila činnost Fondu ohrožených dětí a jeho projektu Klokánek. Objasnila jsem principy péče, na kterých by mělo zařízení fungovat.

Klokánek se deklaruje jako zařízení poskytující přechodnou a okamžitou rodinnou péči. O děti, které žijí v rodinných buňkách ve skupině zpravidla čtyř dětí, v Klokánku sice pečují dvě stálé „tety“, střídající se v týdenních cyklech, což by mělo simulovat rodinu se střídavou péčí, nicméně vzhledem ke kapacitě objektu děti podobně jako v ústavech žijí v „tlupách“ čítajících cca 40 dětí, což je naprosto nepřírozené socializační prostředí. Podobně jako v ústavech se v Klokánku vyskytuje absence mužského vzoru, děti jsou obklopeny samými ženami.

Klokánkem v Láskově ulici ke dni 30. 6 2006 prošlo celkem 250 dětí, z nichž téměř 14 % strávilo v Klokánku dobu delší než jeden rok. Nedá se tak říci, že by péče byla opravdu krátkodobá. Velkým nedostatkem je skutečnost, že se po dobu pobytu dětí s rodinou odborně nepracuje, z čehož by se dalo usuzovat, že chybí zájem na tom, aby se dítě co nejdříve vrátilo do své rodiny. To vše se odráží na faktu, že čím delší dobu dítě v zařízení stráví, tím menší je pravděpodobnost, že se navrátí do své původní biologické rodiny. Zároveň s tím pak stoupá procento dětí odcházejících do náhradní rodiny.